

Mỗi nội nên tổ chức một nhóm bạn bè cùng thích chơi quần vợt, cứ hàng tuần họp nhau ở một địa điểm nào đó để chơi.

Chơi quần vợt có nhiều điểm thích thú, cũng như có nhiều câu nói để đời.

Hai anh bạn đánh đôi cùng đứng chung với nhau một bên, một anh đứng trên, một anh đứng dưới. Trận banh đến giờ này là trận banh chót, cuộc đấu thêm phần ngoạn mục, hào hứng, hấp dẫn. Anh đứng trên bắt thân đánh một quả banh hụt, banh lọt ra sau. Anh bạn đứng sau chạy học xi dẩu đến cứu đỡ quả banh. Anh trao quả trao lại vài lần nữa, anh đứng trên lại ngả ngớn đánh hụt một quả banh lần thứ hai, anh bạn ở sau lại thở hên hên đến cứu đỡ quả banh lần 2 này. Khán gia đứng ngoài vỗ tay rầm rộ. Đuồng banh càng ngày càng gay cấn; chung quanh ai nấy nín thở để xem đôi nào toàn thắng. Phe bên kia vừa mới lớp một quả banh hồi thập, anh bạn đứng trên nhảy lên lần này quyết đánh một quả banh ngoạn mục

cuối cùng để kết thúc trận đấu, song nhảy thể nào mà không với đỡ quả banh; anh bạn đứng sau trong khi nắm quyết phân thắng trong tay, không để phòng nên lần này hét chạy và thua luôn trận đấu.

Anh ta để nhẹ cây vợt xuống sân và mỉm cười nói với anh bạn đứng trước một câu nói để đời:

Tôi cứu anh một lần đầu, nếu anh có kém may mắn thì cùng lắm tôi cứu anh lần hai, chủ tôi càng ngày càng già, tôi đâu có sông đời để cứu anh mãi mãi như hôm nay.

Nói xong hai anh bạn bắt tay cười xoà, khán gia cũng rộ cười theo. Tất cả sau đó rủ nhau đi ăn một bữa cơm chiều với nhiều món ăn đặc biệt, điểm thêm nhiều câu chuyện vui vẻ ngọt ngào.

Đời sông thêm tuổi, nụ cười thêm thắm.

Caritas. Một Chiều Không Có Anh

*Chiều nay ra lớp nghe buồn lạ,
Xa anh rồi, làm sao em vui.
Anh đi biệt biệt về nơi ấy,
Bỏ lại nơi này, em đơn côi.
Giở đây trong nắng vàng hiu hắt,
Em ngỡ thời gian như thời đùa,
Đề cho hôn lạc vào nhung nhỏ,
Nhờ thật đây, tâm tử mệnh mang.
Em đi chầm chầm qua phòng khách,
Mở dáng anh chờ mong bước em,
Như những chiều nào anh đã đến,
Anh đâu rồi? Riêng em bỏ vò!
Em vội bước nhanh về hiên vắng,
Nghe lòng tê dại giữa chiều hoang,
Văng vẳng đâu đây kinh cầu nguyện,
Em cuối đầu băng khuôn dăng cao,
Khẽ gọi thầm: Anh ở nơi nào?
Anh có biết, chủ em đang... khóc!*

UBQGTL (1973)

Một Cảnh Hoa, Một Loài Chim, hay Một Dòng Sông

*Anh đã yêu, và yêu một cảnh hoa,
Một cảnh hoa trong trăng,
Như màu áo học trò,
Vì em bảo em là cảnh lan trắng,
Lan trắng u buồn như màu trắng khăn tang.
Anh đã yêu, và yêu một loài chim,
Một loài chim hồng yền,
Đẹp như tranh thủy tiên,
Vì em bảo em là vua loài yền,
Yền đã bay rồi làm sao xuyên hôn anh
Anh đã yêu, và yêu một dòng sông.
Một dòng sông thỏ mộng,
Nhu trưởng giang Cửu Long,
Vì em bảo em là dòng sông ngọc,
Sông rẽ đời dòng cho em khóc trong chiều đông.*

UBQGTL (1975)